

Boros Imre: A nagy Amerika-projekt

2017 augusztus 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szeptemberben meglátjuk.

Az amerikaiaknak a vezérmondattal és a kísértő mondatok egyértelműen azt sugallják, Trump szívesen szakítana az Egyesült Államok már egy évszázados világhatalmi pozíciójával.

Donald Trump nem a politika világából ugrott annak éppen a közepére, és lett a világ legerősebb és legbefolyásosabb szövetségi államának, az Amerikai Egyesült Államoknak elnöke néhány hónapja. Előtte – pedig megérte már a hetven évet – semminem politikai poszton a neve fel nem merült, sem az Egyesült Államokban, sem a nemzetközi politikai színtéren. Nem volt soha miniszter, szenátor, képviselő sem az amerikai kongresszusban, de egyetlen szövetségi állam szervezetében sem. Ráadásul a Republikánus Pártban sem díszelgett a párt vezérkarában. Ehelyett üzletemberként a magánvagyonát szaporította nagy igyekezettel. Szinte mindenki – főképpen a fősodorbeli média – kizártan tartotta, hogy győzzön, mégis győzött, és elnök lett. Ilyen eredmények után nem váratlan, hogy az egyre belteresebb amerikai politikai elit nemcsak a szokásos fenntartásokkal, hanem kifejezett ellenszenvvel fogadta.

Trump választási kampányának vezérmondata volt, hogy Amerikát ismét nagyvá teszi. („I make America great again.”) Mindenképpen célszerű rámutatni e mondat kétféle értelmezési lehetőségére. Más sugall ugyanis e kampánymondat a külföldieknek, és más az amerikai választóknak. A külföldi gyanútlan szemlélők elcsodálkozhattak: hát Amerika nem elég nagy jelenlegi valóságában? Van-e számottevő ország a világon, ahol Amerikának ne lennének „stratégiai” érdekei, amelyek érvényesítéséért minden eszközzel küzd. (Gondoljunk csak „jóbarátunk”, André Goodfriend tevékenységére.) Kell ezt a nagyságot még fokozni? – merült fel a politikailag esetleg naivnak mondható kérdés.

Az „Amerikát ismét nagyvá teszem” mondat azonban ettől merőben eltérő tartalommal hatott az amerikai választók azon tömegeire, akik Trumpot megválasztották. Az amerikai polgárok szorgos-dolgos része igazán ráunt a helyzetre, hogy országa gazdasága virágzik, de ő ebből jó három és fél évtizede semmi jót nem tapasztal. Éppen ellenkezőleg, a fő teherviselő amerikai középosztály lassan, de biztosan csúszik lefele. Trump tehát nem a világot fenyegette választási vezérmondattal, hanem a hazai polgárok széles derékhadát biztatta jövője kilátásait illetően, neki ígért javulást. Vezető kampánymondatát a kampányban azt alátámasztó további üzenetközvetítő mondatokkal is kiegészítette. Kijelentette, hogy falat húz a mexikói határra, ráadásul azt Mexikóval fizeteti meg. Ez markáns elhatárolódás az addig gyakorolt amerikai migránspolitikától. (Messze Mexikóból jön az Egyesült Államokba a legtöbb bevándorló.) Megígérte, hogy lebontja az Obama elnök által kiterjesztett és rengeteg pénzt felemésztő, de inkább a bajok fenntartására, mint azok orvoslására szolgáló egészségbiztosítási rendszert, az „Obamacare”-t. Igényt jelentett be a milliós számra bér- és adóparadicsomokba kiszervezett amerikai munkahelyek hazahozatalára. Kijelentette, hogy a közös katonai szövetségben, a NATO-ban ezentúl elvárja a szövetségesektől a méltó pénzügyi hozzájárulást, amit már évtizedek óta azok nem teljesítenek, sőt, időnként meglepetti, hogy az eddig helyettük állt költségeket is kiszámlázza nekik. Tagadja a multilaterális kereskedelmi megállapodások létjogosultságát, a kétoldali megállapodásokban hisz. Tagadja a nemzetközi klímaegyezmény jótékonyosságát és jelezte a kilépési szándékot. Végül említsem, pedig ez a legfontosabb, hogy Trump szeretne valós felügyeletet gyakorolni a magántulajdonú szövetségi bankrendszer, a Federal Reserve felett, mindenekelőtt szeretné ismerni a cég valós pénzügyi folyamatait.

Az amerikaiaknak ez a vezérmondattal és a kísértő mondatok egyértelműen azt sugallják, hogy Trump szívesen szakítana az Egyesült Államok immár egy évszázados világhatalmi pozíciójával, mert ennek költségei szerinte hamarosan romba döntik az amerikai nemzetállamot. Tömören szólva, a trumpi üzenetek arról szóltak, hogy jelentős jövedelemátcsoportosítás van tervbe véve a világhatalmi Amerika terhére és a nemzetállami Amerika javára. Világos, hogy ez nem egy egyszeri hatalmi átrendezést jelent a kétpárti amerikai politikai rendszer egyik pártjától a másikra, hanem gyökeres változást. Trump megválasztása óta azzal bajlódik, hogy az amerikai politikai szerkezet mindkét pártja világbirodalmi berendezkedés és érdekcentrumú, noha árnyalatbeli különbségek megfigyelhetők. Ez már a választási kampányban is látható volt. A nyertes republikánusok egyes vezetői azon serénykedtek, hogy miként kellene Trumpot még a választások előtt letakarítani a pályáról. Mi több, a republikánusok ikonjai, mint például a Bush család, nyilvánosan kijelentették, hogy az ellenjelölt Hillary Clintonra fognak szavazni, jelezvén az amerikai politikai elit világbirodalmi elkötelezettségét, sőt, ellenjelöltet is futtattak saját soraikból.

Fél év elteltével érdemes áttekinteni, hogy miként halad a projekt. Tény, hogy Trump bejelentette kilépését a párizsi klímaegyezményből. Erről szinte a világ teljes közvéleménye értesült, rendkívül negatív hír formájában.

Kevés viszont az információ arról, hogy ez nem azt jelenti, hogy az Egyesült Államok ezután fokozza a káros anyagok légkörbe juttatását. Éppen ellenkezőleg, ütemesen halad olyan energiaszerkezet felé, amiben sokkal kevesebb káros kibocsátás lesz, és van már ma is. A NATO-szövetségeseknek is feladta a leckét, amit komolyan is vettek. A jelenleg a GDP egy százaléka körüli honvédelmi kiadások kötelező duplázása óriási összegeket jelent, amivel Amerika védelmi kiadásait csökkenteni lehet. Ezentúl az alapvetően amerikai technikai bázison működő NATO-ból tízmilliárdos megrendelések várhatók.

Trump nem szeretné, hogy partnerei – kihasználva az olcsó munkabéres országokat (mint a szomszédos Mexikó) – elárasszák Amerikát portékáikkal. Inkább azt szeretné, hogy települjenek be, és foglalkoztassanak ott. Ez tízmilliárd dolláros amerikai többletbevétellel és deficitcsökkenéssel járhat, és főként a németeket, a japánokat és a kínaiakat sújtaná. Tudja, hogy törekvései leghatékonyabb ellenzője éppen a központi bank lehet, főként, ha igyekezetét lendületes kamatemelésekkel fékezi. (A Federal Reserve ezt már elkezdte.) Az amerikai bank viselkedése kísértetiesen hasonlít a hazai jegybank korábbi viselkedésére: mantraszerű a jegybanki korlátlan függetlenség emlegetése. A kongresszusi és kormányzati kritikák sorra lepattannak róluk, amint az Surányitól Simorig is minden alkalommal történt. (A legendás jegybanki függetlenség sötét leple minden veszteségüket és bűnökét eltakarta.) Itt is, ott is számtalan barátjuk van a törvényhozásban is. Trumpot a túlélési ösztön időről időre furcsa kompromisszumokra is készíti. Ilyen például az újabb szankciós roham Oroszország ellen. Arra hivatkozva, hogy az oroszok befolyásolták az amerikai elnökválasztást, amire nincs bizonyíték, csak a sötét gyanú. Nagy elnyerve viszont, hogy ez az a keskeny palló, amelyen együtt sétálhat Trump világbirodalmi ellenlábasaival. Fenntartható egy, az ellenlábasoknak elengedhetetlenül szükséges álfenyegetettség, amivel elégedettek is az ellenlábasok. Másrészt viszont az orosz energetikára szánt csapásnak nagyobb a várható gazdasági vihara Nyugat-Európában, mint a hatása Oroszországban, és egyben utat nyit az amerikai gázexportnak, javítva a hatalmas amerikai kereskedelmi szaldót. Fél év elteltével még nem mondható ítélet a nagy Amerika-projekt felett, de elmondható, hogy a világbirodalmi és a helyi erő nemcsak ott, hanem sok helyütt másutt is küzdenek, érdemes hát a szemünket rajtuk tartani.

A projekt első üzemi próbája közeleg. Vajon lesz-e ereje Trumpnak a hazaiak (főként munkavállalók, valamint kis- és közepes vállalkozók) adóterheinek csökkentésére, vagy az összefonódott elit leállítja a költségvetést azzal, hogy nem emeli meg a húszszemilliárd dolláros adósságlimitet?

Szeptemberben meglátjuk.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
